

ב ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:
ג וירא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת
והרית וילדת בן: ד ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי
כל-טמא: ה כל הנדף הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו כי-נזיר אלהים
יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים: ו ותבא
האשה ותאמר לאישה לאמור איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי-מזה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי:
ז ויאמר לי הנדף הרה וילדת בן ועתה אל-תשתי | יין ושכר ואל-תאכלי
כל-טמא כי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן עד-יום מותו: ח ויעתר
מנוח אל-יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת לבוא-נא עוד אלינו
ויורנו מה-נעשה לנער היולד: ט וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: י ותמהר
האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר-בא ביים
אלי: יא ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל-האישה ויאמר לו האתה האישה
אשר-דברת אל-האשה ויאמר אני: יב ויאמר מנוח עתה יבא דברוך מה-יהיה
משפט-הנער ומעשהו: יג ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרתי
אל-האשה תשמר: יד מכל אשר-יצא מגפו הלין לא תאכל ויין ושכר אל-תשת
וכל-טמא אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר: טו ויאמר מנוח אל-מלאך
יהוה נעצרה-נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: טז ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח

אִם־תִּעְצְרֵנִי לֹא־אֲכַל בְּלֶחְמֶךָ וְאִם־תִּעַשֶׂה עִלָּה לִיהוָה תִּעְלָנָה כִּי לֹא־יָדַע מָנוּחַ
כִּי־מִלֶּאֱדָם יְהוָה הוּא: יז וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל־מִלְאָךְ יְהוָה מִי שְׂמֹךְ כִּי־יָבֵא דְבָרֶיךָ
[דְּבָרֶךָ] וְכַבְּדֵנִי: יח וַיֹּאמֶר לוֹ מִלְאָךְ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמַי וְהוּא־פָּלְאִי:
יט וַיִּקַּח מָנוּחַ אֶת־גְּדֵי הָעֵזִים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־הַצּוּר לִיהוָה וּמִפֶּלֶא
לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רְאִים: כ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֶּהָב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׂמִימָה וַיַּעַל
מִלְאָךְ־יְהוָה בְּלֶהָב הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רְאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֶרְצָה:
כא וְלֹא־יָסַף עוֹד מִלְאָךְ יְהוָה לְהִרְאֶה אֶל־מְנוּחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אַזּוֹ יָדַע מָנוּחַ
כִּי־מִלֶּאֱדָם יְהוָה הוּא: כב וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ:
כג וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפֹץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא־לִקַּח מִיָּדֵנוּ עִלָּה וּמִנְחָה וְלֹא
הִרְאֵנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹה וְכָלֶּת לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת: כד וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֶן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שְׂמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנְּעָר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: כה וַתַּחֲלֵ רִיחַ יְהוָה לְפָעֲמוֹ
בְּמַחְנֵה־דָן בֶּן צָרְעָה וּבֶן אִשְׁתָּאֵל: